

תורה אור

- ↑ ועשה לפי כאשר עשה לפי החטאת בן יעשה לו וכפר עליהם הבתן ונסלח להם: ויקרא ד, כ

סמל של חמץ

שיטה מקובצת

ה**חפזא** אלו שעירי עבודת כוכבים. פירוש ישויו פנימים וספרים חפזאם צא לרבות משאלת אחרות צא לצור שיהי כאלו: יבול שאני מרבה בו. דמיון סגא לרבות נרבה אף את אלו דנרבה כל משאלת לצור. ומימה הוי ס"ד לרבות שעירי דאפי' משמים הא כתיב ואת שעיר ההטאת דרוש דמשא וגוי' מדוע לא נאמלח אלאה שעירי ר"ח נאכלים דבשעירי ר"ח איירי מנהשיג לו אהין אס שמעת קדשי' שמה לא שמעת קדשי' דרות, וי"ל דעל זה בא לדרקן דאם שיהי לו למשא דרוש (מחטאות) (מהטאות) שיהי שעירי ר"ח נאכפיו ולמה קשב אהר שרפוא. דחוקא הוא. ונראה דעיקר קושיו דאם אשעירי הרגלים הוא, ושעירי ר"ח אגב גרדא נקטיו. ומיחו קשה לרבינו מנחם דאמרי קשה דהכי מלני לרבינו הפנימי פנימים הא כתיב גבי מוצח הפנימי וכפר האין בו קדושתו אמת כשהי למחר כפרה זו לא הלא אלא אמת כשהי, ואילו שעירי רגלים שיהי פנימים נמלא מוצח הפנימי מפני כמה פנימים כשהי. דביה דנלא כתי אינה פר כהן משח ופר העלם ושעירי עבודת כוכבים, הנה עב חטא לאו אמת קבועים אגב שעירי הרגלים קבועים הן. לכן נראה להירי מנחם דהי"ק טוב שאני מרבה אף שעירי הרגלים ושעירי ר"ח שיהי (מתחיתו) (מתחיתו) מעבדות ובעליו לא יהי פנימים ושפדים אלא על מוצח המלך ונמלאהו. ומיחו מפני דאפי' כתיב אמת עבודתו על עבירותו אזי את אלו שכן מפריש על עבירותו של מלך ודעוהו כי לימא מרבה אזי אפי' אלו שכן פנימים ושפדים כמו פר הנה משח ופר אמת כשהי דבשעירי הרגלים ובשעירי ר"ח. וי"מ דעדיפא מניה קא פריך וגם זו דחוקא. לכן להשקטא דעירי אשעירי דהאי"ב פנימים ושפדים (שהיו) פנימים ושפדים עני לרבינוהי ומי"מ לא קשה אמת כשהי דבשעירי מוצח הפנימי דהנה לא בא למעט שאר קרינות ממונה הפנימי אלא בא למעט קרינות אחרים דהא למי"ד אין דעירי אמת ומכר ואילו חפזא כפרה סמן דהש"ס מניה פניק דעבודתו גבי טוחלת מקדש וקדשו. ודעת דאמת כשהי לא בא למעט קרינות אחרים דהא למי"ד אין מעדיין לקרינות אלא עמל דהנה הנה דעל עי הקרינות וכן שמה השעיר נלכו אפי' שמים כשהי את אלא פייב דש"ס: ונבדחא אינ"ש שלא נתן שריי"ם. ומימה חסר דרש מוטלת. לא מבעיא ליה לנפשי. דהכ"ג דאמר לעל גבי מחלוקת היתירות דשירים ממהת אמת מוכסר ונסלח מוקי ליה לנפשיה. ודומה הירי חסר כי שניאור דהאי"ב ודונסלח לנפשיה ומוכסר דרשין ב' דרשות אפי' שלא סמן דהש"ס שלא נתן שריים דמיון דלא מעכבי מרוביוהי מחד קרא נפקא. וכן שמעת בסמוך דקאמר סד"ח מתי דתי אקסמיה ושרי הדס סי, ונשאלא אי לא נפקא לן מחד קרא אלא דתי דרשא אי"ב מן דמילא דלא מעכבי לא ליה אלא מרי קראוי וסיפר ונסלח דה לשוריים וחד למסמיה. אלא ודאי דמהת קרא ילפינן שעיר הרמי וא' מלאה דרשות דש"ס: תורח"ח (מקטורי הקודש) ועשה סי' לכן נראה דועשה לכפול לכל מה שאמור בענין אהא. ייב, הלכן כי גמי אינטריק העבודת דס מ"מ משעת ועשה כאשר עשה דקאי גמי אסלטיה קאמר ועבודת שאלחיו כפר כהן משח וחי כאליו כתיב כהדיו ועשה

בכל עשותו ולכתי קאמר מתי הרי עיקר העבודות מפורשות כהדיו כפר העלם דכר (מתח' סהרפ"ד זי). בא"ד וי"ל דועשה לא משמע וכו' היינו אחרים שריים דהש"ס. וי"ב הלכן ליה לאוקומי הן היקשא דועשה כאשר עשה לגבי מתן ד' לחדיה, דהאי לשונא דועשה כאשר עשה משמע שעיקר ההיקש ללמוד פר העלם מפר כהן משח ואלו לגבי מתן ד' כי הוי דלרין ללמוד פר העלם מפר כהן משח הי"ב עיקר ללמוד פר כהן משח מפר העלם. אכל לגבי יומרת ושמי כליות שפר העלם למד מפר כהן משח ואילו מלמד, הוא משמע שפיר ההיקשא להכי אי לאו דנראה קרא כתיב כפרה (ב"ש): בא"ד (בסופו) וקשה דילמא ועשה כאשר עשה אחי דלמא דסם ועטילה כי פירוש רש"י. אכל לפי' ר"ת דלקמן ניחא, שפי' דאם דעל ועטילה כתיב כפר כהן משח (סהרפ"ד זי):

ל"א:

הימנו והא' ליכא למימר דלהכי הדר ואקשיניהו להא מילתא דהא קרא כפרה כתיב ציה וכפר עליהם ואימורין לא מעכבי כפרה משמע לפי' דאי הוה מצינו לאוקומי לעבודת דס לא הוה מוקמינא ליה לכפול כהזאות וקשה לר' שמעון בסמוך קמיבעי^[ח] למימר דאינטריק^[א]

כן יעשה למתן ארבע (אפי"ה מצי גמי לכפול כהזאה דועשה לכפול כל מה דאמר בענין אהא) דלא כתב מתן ד' כהעלם דכר ומקרינות דכהן משח למד ואס כן אימא אינטריק ועשה כאשר עשה למתן^[א] ד' ואי"כ מנא ליה לכפול כהזאות לכן נראה דועשה^[א] לכפול לכל מה שאמור בענין אחיא ואי"ת^[ב] אפי"כ מצי גמי קאי אמתן ד' לכפול כהזאות דועשה לכפול כל מה דאמר בענין אחיא וי"ל^[ג] דועשה לא משמע להוסיף כפר העלם שמי מתנות הכמוצות ככהן משח דלין ניכר שיהא חסר שום הזאה אלא^[ד] הנך שמים דפר העלם היינו אותן שמים דמשיח וקשה דילמא ועשה כאשר עשה אחי לאת דסם ועטילה דלא כתיב דפר

העלם וכתיב דפר כהן לפירוש רש"י ולא לכפול כהזאות וי"ל דאת דסם ועטילה איין זה חסרון עבודה אלא תיקון עבודה ולא שייך כהו ועשה כאשר עשה. דביו"ך: **א** **לפר** זה **פר** יום הכפורים. לקמן אמר לא נכראה אלא אלא דסם ועטילה אכל לעכב לא אינטריק דחוקה כתיבא ציה וגם^[א] וכלה וכפר דרשין מנייה אס כלה כפר ומימה ולמה ליה ועשה לכפול כהזאות תיפוק לי מדאיתקש לפר יום הכפורים^[א] ועוד קשה דלרבי יהודה דרש^[א] לקמן וכלה מכפר אס כלה כיפר ואס לא כלה לא

כיפר לומר דמתנות יום הכפורים מעכבות תיפוק לי מהיקושא דפר העלם דכר ומיחו לההוא לישנא דאמר דפרק איזיהו מקומן (לקמן דף גז:): ופרקן הוציאו לו (יומא דף ק:): דלרבי יהודה שירים מעכבים ניחא אכל להאי דאמר דמפר העלם נפקא ויש לומר דאינטריק וכלה לשבע הזאות שעל טהרו דליתנהו כפר העלם (תוספות זי') עד ושעירי ראשי חדשים) ואס תאמר היא גופה ילף דפר העלם דכר היקשאא ויכ"ת דפר יום הכפורים הוא דאיתקש לפר העלם דכר ולא פר העלם דכר יום הכפורים הא לימא דהא' ילפינן יומרת ושמי הכליות כפר העלם מפר כהן משח דאחו מיימורא דהאי קרא וכן לר"ש בסמוך ילפינן ארבע מתנות כהעלם מכהן משח הכי גמי ילף עיכוצא כהעלם מפר יום הכפורים הילכן נראה לי ועשה^[א] דאחי לעיכוצא ללמד ככהן משח ושעירי עבודת כוכבים דכתיבי כהאי קרא מיימורא לומר דמתנותיהם מעכבי דקרינות דאחי מריצויא דהאי קרא לא ילפינן זה מזה אכל לפירוש רש"י דלקמן אינו יכול להיות מירון זה דפירש את דסם לא כתב כהעלם כי אס ככהן משח וילפינן יום הכפורים ממשח וכוין דקרינות דאחו מריצויא גמרינן מדדיי אס כן לישתוק מועשה וניגמר עיכוצא מכולהו^[א] מפר יום הכפורים^ו מיחו פרש"י איין נראה לר"ת דמפרש לקמן. דביו"ך. ועוד י"ל דודאי פר העלם לא ילפינן עיכוצא מפר יום הכפורים שהרי אותן פרשיות רחוקות זו מזו אכל פר העלם מפר כהן משח ילפינן שפיר ליותרת ולשמי הכליות למתן ארבע עסקמוכות הפרשיות זו אכל זו. צרוך. לפירוש זה ניחא דלהכי לא ילפינן שבע על טהרו מפר יום הכפורים ולשמי הפרשיות רחוקות זו מזו אכל להכי מהני לפר דמיותר למידרש^[א] יום הכפורים דילפינן ציה דינין של העלם ולפירוש רש"י^[ב] גמי דילפינן פר העלם שפיר מפר כהן משח^[ג] הא דלא ילפינן שבע דעל טהרו ושמונה דעל הפרכת דפר העלם מפר יום הכפורים היינו טעמא כיון דכתיב ציה והזה שבע^[ד] על הפרכת וגם ונתן על קרנות אס הוספת לא נתקיים הפסוק ונראה הפסוק שקר אכל ארבע דילפינן דקרינות ממשח משום דקרינות משמע שפיר טובא לכל הקרינות אחת דהיינו ארבע ובשעירי עבודת כוכבים דליף משל העלם ויהדינן^[ה] שבע דעל הפרכת מהיקשא וכן שעירי הרגלים אי לאו מיעוטא משום דלא נכתב כהו כלל עבודת דס אלא כתיובין סתם ואי"כ אי זה סמירת פסוק ובאימורין דכתיב כל חלבו ואגן מוסיפין יומרת ושמי כליות ז' משום דליכא שום הקטרה בלא יומרת ושמי הכליות. דביו"ך: **ושעירי ראשי חדשים**. ואס תאמר והיאך יכול לרצותו והלא חטאת דראש חדש נאכל היה כדכתיב (ויקרא י') דרש דרש משה והנה שורק ויש לומר דאם זה הוא צא לדרקן דנידרוש משה מהכא שיהא כשפדים פנימים: **ובכפר אפי"ה שלא** סמך. אפי"ג דלא

מעכבא בעלמא הוא אמילא דמעכבא הכא דכפי' בקונטרס משום דועשה כאשר עשה עלייהו קאי^[א] ומיחו להקטרת אימורים לא אינטריק א' דלא מעכבי בשום מקום דאחר^[א] שהוכשר יחזור ויפסל ולא דמי לסמיכה דהויא קודם עבודת הדס ושיריים גמי עבודת דסם גינהו ומעכבי לכמה תנאי: **ונסלח אפי"ה שלא נתן שיריים**. ואי"ת תיפוק לי מהא דדרשין דפרק איזיהו מקומן (לקמן דף גג:). דפר כהן משח ואת כל הדס ישפך נתקו הכמוצ ועשאו שירי מנזה לומר שירים איין מעכבין והי"ג נדרוש ישפך דפר העלם ויש לומר דהני מילי דפר כהן משח כדפרישית^[ה] לקמן בקונטרס דדרש מדשינה צהילון לשונו שצכל העבודות של כהן משח כתיב ולקח והזה ונתן וכאן לא כתיב ושפך את דמו (על) (אלן) יסוד אלא בסתם^[ב] ישפך שינה כשמעמו לנתקן אכל הכא דפר העלם לא שינה הכמוצ דהא כתב גמי יתן להכי אינטריק ונסלח מדאיתקש^[ג] פר כהן משח לפר העלם לא מצי למילף התם דלא מעכבי כיון דשינה עליו הכמוצ כדקאמרת התם קי"ו לפר כהן משח מעמה יכול יעכבנו דמאי דכתב בגופיה הוי כאליו שנה לעכב כיון דאפילו לא הוה כתב אחי מקי"ו וקשאי^[א] לי דונסלח דפר העלם למה לי יילף מכהן משח דשירים לא מעכבי וכי תימא לא ילפינן קולות הא ילפינן קולות בסמוך אמין דלא חייך. דביו"ך:

ומכשיר אני בסמיכה ושיריים שאין מעכבין בבא' מקום. דלכל הפחות חטאות^[א] החילונות מודו כולי עלמא דשירים לא מעכבי אכל להזאות^[א] לא אשכתן בשום מקום שלא יעכבו ולפירוש רבינו תם דליכא תנא דאמר שירים החילונים מעכבי קשה לההוא תנא מנא לן לפסול כהזאות ולהכשיר כשירים ושמא לא דרש ונסלח מדע דלמאן דאמר גמי שירים הפנימים מעכבי על כרחין ככל פנימים קאמר מדקאמר מחלוקת כשירים הפנימים אכל כשירים החילונים כו' ולא קאמר מחלוקת כשירים דיוה"כ אכל כשאר פנימים לא מעכבי:

בית שמאי פרק רביעי זבחים

כאשר עשה (לדס) לפי. לאו כאשר עשה קדוש שהרי ככר סירסו ודרשו אלא לפר קדוש: זה **פר כהן משח**. האמור דפרשה העליונה ולא נכפל לכן חזר והקישן יחד^(א) שלמד עיכוב חיסור מתנותיו מזה: אלו **שעירי עזודת כוכבים**. להציאן דמיון פר העלם דכר ליטעון הויה על הפריכות ועל מוצח הזהב ולישרף חוץ לשלש מחנות לפי שצמקומו^[ח] לא תפרשו הלכותיו דפרשת שלח לך ט': יכול שאני מרבה שעירי הרגלים וראשי חדשים. להיות פנימים ושפרפין: ס"ל כן יעשה לו. לזה ולא לאחר: **מרבה אני** שעירי **עזודם כוכבים**. לתורת פר העלם דכר: **שמכפרין על עזירת מנזה ידועה**. כמותו ששניהם צאין על חטא ידועה^[ח] ומוציא אני של רגלים שלא היו^[א] שוין לו שהרי איין דומין לו כדפרתו שאלו צאין על טומאת מקדש וקדשיו שאין צה ידיעה לא כחמלה ולא כסוף שנטמא ונכנס למקדש ואינו מכיר ולא הודע לו לא

טומאתו ולא כניסתו כדאמרין בשבועות (דף ג:). **וכפר**. וכפר מכל מקום: **אפי"ה שלא סמכו**. עליו זקנים: **ונסלח אפי"ה שלא נתן שירים**. ליסוד מוצח החילון דלא תימא הואיל וכתיבא^[א] צה כהדיא כפילה דועשה כאשר עשה גמי עלייהו קאי הילכן מעטניהו קרא: **שמעבדות בכל מקום**. דמפרש לקמיה (דף מ:). דפרה ובגנעים: סמיכה לא מעכבת כעלמא כדאמרין דפרק קמא (דף ו:ו) וסמך ונראה וכי סמיכה מכפרת וכו': שפכת שירים לא מעכבא כחטאת החילונה (א) לדברי הכל: דפרה

העלם דכר ומיחו לההוא לישנא דאמר דפרק איזיהו מקומן (לקמן דף גז:): ופרקן הוציאו לו (יומא דף ק:): דלרבי יהודה שירים מעכבים ניחא אכל להאי דאמר דמפר העלם נפקא ויש לומר דאינטריק וכלה לשבע הזאות שעל טהרו דליתנהו כפר העלם (תוספות זי') עד ושעירי ראשי חדשים) ואס תאמר היא גופה ילף דפר העלם דכר היקשאא ויכ"ת דפר יום הכפורים הוא דאיתקש לפר העלם דכר ולא פר העלם דכר יום הכפורים הא לימא דהא' ילפינן יומרת ושמי הכליות כפר העלם מפר כהן משח דהאי קרא וכן לר"ש בסמוך ילפינן ארבע מתנות כהעלם מכהן משח הכי גמי ילף עיכוצא כהעלם מפר יום הכפורים הילכן נראה לי ועשה^[א] דאחי לעיכוצא ללמד ככהן משח ושעירי עבודת כוכבים דכתיבי כהאי קרא מיימורא לומר דמתנותיהם מעכבי דקרינות דאחי מריצויא דהאי קרא לא ילפינן זה מזה אכל לפירוש רש"י דלקמן אינו יכול להיות מירון זה דפירש את דסם לא כתב כהעלם כי אס ככהן משח וילפינן יום הכפורים ממשח וכוין דקרינות דאחו מריצויא גמרינן מדדיי אס כן לישתוק מועשה וניגמר עיכוצא מכולהו^[א] מפר יום הכפורים^ו מיחו פרש"י איין נראה לר"ת דמפרש לקמן. דביו"ך. ועוד י"ל דודאי פר העלם לא ילפינן עיכוצא מפר יום הכפורים שהרי אותן פרשיות רחוקות זו מזו אכל פר העלם מפר כהן משח ילפינן שפיר ליותרת ולשמי הכליות למתן ארבע עסקמוכות הפרשיות זו אכל זו. צרוך. לפירוש זה ניחא דלהכי לא ילפינן שבע על טהרו מפר יום הכפורים ולשמי הפרשיות רחוקות זו מזו אכל להכי מהני לפר דמיותר למידרש^[א] יום הכפורים דילפינן ציה דינין של העלם ולפירוש רש"י^[ב] גמי דילפינן פר העלם שפיר מפר כהן משח^[ג] הא דלא ילפינן שבע דעל טהרו ושמונה דעל הפרכת דפר העלם מפר יום הכפורים היינו טעמא כיון דכתיב ציה והזה שבע^[ד] על הפרכת וגם ונתן על קרנות אס הוספת לא נתקיים הפסוק ונראה הפסוק שקר אכל ארבע דילפינן דקרינות ממשח משום דקרינות משמע שפיר טובא לכל הקרינות אחת דהיינו ארבע ובשעירי עבודת כוכבים דליף משל העלם ויהדינן^[ה] שבע דעל הפרכת מהיקשא וכן שעירי הרגלים אי לאו מיעוטא משום דלא נכתב כהו כלל עבודת דס אלא כתיובין סתם ואי"כ אי זה סמירת פסוק ובאימורין דכתיב כל חלבו ואגן מוסיפין יומרת ושמי כליות ז' משום דליכא שום הקטרה בלא יומרת ושמי הכליות. דביו"ך: **ושעירי ראשי חדשים**. ואס תאמר והיאך יכול לרצותו והלא חטאת דראש חדש נאכל היה כדכתיב (ויקרא י') דרש דרש משה והנה שורק ויש לומר דאם זה הוא צא לדרקן דנידרוש משה מהכא שיהא כשפדים פנימים: **ובכפר אפי"ה שלא** סמך. אפי"ג דלא

מעכבא בעלמא הוא אמילא דמעכבא הכא דכפי' בקונטרס משום דועשה כאשר עשה עלייהו קאי^[א] ומיחו להקטרת אימורים לא אינטריק א' דלא מעכבי בשום מקום דאחר^[א] שהוכשר יחזור ויפסל ולא דמי לסמיכה דהויא קודם עבודת הדס ושיריים גמי עבודת דסם גינהו ומעכבי לכמה תנאי: **ונסלח אפי"ה שלא נתן שיריים**. ואי"ת תיפוק לי מהא דדרשין דפרק איזיהו מקומן (לקמן דף גג:). דפר כהן משח ואת כל הדס ישפך נתקו הכמוצ ועשאו שירי מנזה לומר שירים איין מעכבין והי"ג נדרוש ישפך דפר העלם ויש לומר דהני מילי דפר כהן משח כדפרישית^[ה] לקמן בקונטרס דדרש מדשינה צהילון לשונו שצכל העבודות של כהן משח כתיב ולקח והזה ונתן וכאן לא כתיב ושפך את דמו (על) (אלן) יסוד אלא בסתם^[ב] ישפך שינה כשמעמו לנתקן אכל הכא דפר העלם לא שינה הכמוצ דהא כתב גמי יתן להכי אינטריק ונסלח מדאיתקש^[ג] פר כהן משח לפר העלם לא מצי למילף התם דלא מעכבי כיון דשינה עליו הכמוצ כדקאמרת התם קי"ו לפר כהן משח מעמה יכול יעכבנו דמאי דכתב בגופיה הוי כאליו שנה לעכב כיון דאפילו לא הוה כתב אחי מקי"ו וקשאי^[א] לי דונסלח דפר העלם למה לי יילף מכהן משח דשירים לא מעכבי וכי תימא לא ילפינן קולות הא ילפינן קולות בסמוך אמין דלא חייך. דביו"ך:

ומכשיר אני בסמיכה ושיריים שאין מעכבין בבא' מקום. דלכל הפחות חטאות^[א] החילונות מודו כולי עלמא דשירים לא מעכבי אכל להזאות^[א] לא אשכתן בשום מקום שלא יעכבו ולפירוש רבינו תם דליכא תנא דאמר שירים החילונים מעכבי קשה לההוא תנא מנא לן לפסול כהזאות ולהכשיר כשירים ושמא לא דרש ונסלח מדע דלמאן דאמר גמי שירים הפנימים מעכבי על כרחין ככל פנימים קאמר מדקאמר מחלוקת כשירים הפנימים אכל כשירים החילונים כו' ולא קאמר מחלוקת כשירים דיוה"כ אכל כשאר פנימים לא מעכבי:

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

כהן משח (בד') שבע פנימים לפני ה' את פני הפרכת וגם ויתן על כו' לל"ל (ב"ש): (בד') דיהיבין (ב"ש): (בד') ל"ל גמי קאי (ש"ס): (בד') ל"ל דכי לאהר (ש"ס): (בד') ל"ל בדריש (ש"ס): (בג') ל"ל הדם ומיכת בסתם נמחק (ש"ס): (ל') ומדאיתקש (ב"ש וב"ס): (לא) מכאן עד סד"ד הוא מוספת (ב"ש): (לב') ל"ל בחטאות (ש"ס): (לג') ל"ל הדאות (ששכ"ח):

מסורת הש"ס

א' תי"ב ויקרא חובה פ"ו ה"ו, ב' במדבר טו, א' שייך לעמי' הקודם, ד' לקמן מא: ט' לעיל דף ה':

סמל של חמץ

הגהות הב"ח

(א)